

KOKKOLAN OOPERAKESÄ · KARLEBY OPERASOMMAR · KOKKOLA OPERA SUMMER 2017

Giacomo MEYERBEER:

L'ETOILE DU NORD
POHJANTHTI
ПОЛЯРНАЯ ЗВЕЗДА
POLSTJARNAN THE NORTH STAR

Suomi
Finland
100

Libretto EUGÈNE SCRIBE

Suomen ensiesitys! Finländsk urpremiär!

20. 7. & 21. 7. 2017
KAMPUSHALLI, KOKKOLA

11. 11. 2017
MUSIIKKITALO, HELSINKI

Kapellimestari
SAKARI ORAMO

Ohjaus
MARIA SID

Taiteellinen
johtaja
ANU KOMSI

Taiteellisen johtajan tervehdys

Järkevä ihmiset eivät usko kohtaloon paitsi silloin, kun kohtalo tosissaan puuttuukin peliin.

Junamatkalla Kokkolan Oopperakesään 2011 tapasin suuresti arvostamani Sibelius-Akatemian musiikinhistorian professorin Veijo Murtomäen, jonka kanssa juttelimme oopperatalojen repertuaari-valinnoista. Yhtäkkiä hän osoitti sormella minua ja sanoi: "Teidän täytyy tehdä **Giacomo Meyerbeerin** *L'Etoile du Nord*, joka on Meyerbeerin hienoimpia oopperoita ja jonka juoni sijoittuu Suomeen. Sitä ei ole koskaan esitetty Suomessa ja pääroolit ovat koloratuureja".

Kuuntelin Veijon innostunutta luentoa Meyerbeerin oopperasta, josta en ollut koskaan aikaisemmin kuullut mitään. Meyerbeerin tunsin toki, koska ranskankielisessä bel canto-oopperarepertuaarissa olin tutustunut muutamiin aarioihin säveltäjän tuotannosta.

No, pyysin ystävääni pianisti Pia Väriä auttamaan, josko hän löytäisi nuotin Pariisista. Löytyihän se, ja kun sain partittuurin käteeni en vainut uskoa silmiäni; ensimmäinen kohtaus tapahtuu Karjalan metsissä, jossa suomalaiset laulavat juopuneina kuinka ihanaa on juominen! Ja oopperan päähenkilö on nimeltään Catherine eli Katarina Viipurin kylästä – oma toinen nimeni on Katarina!

Musiikki näytti mestariteoksesta, jossa ei ole pelkiä aarioita vaan myös paljon ensemble-kohtauksia, joissa kaikki laulavat yhdessä virtuoosista bel canto -laulua. Miten tällainen teos on vainut unohtua ja miksi sitä ei ole koskaan Suomessa esitetty, vaikka juoni kertoo suomalaisista Suomenlahden alueella ja

musiikki kuuluu romanttiseen ranskais-saksalais-italialaiseen Grand Opéra-perinteeseen?

Meyerbeer oli aikansa suosituin oopperasäveltäjä 1800-luvun puolella välissä koko Euroopassa ja ajan mukaisesti oli trendikästä sijoittaa oopperan juoni johonkin eksoottiseen maahan. Suomea ei tuolloin vuonna 1854 valtiona vielä ollut, mutta näköjään tarinat kansallisista kliseistä kuten suomalaisten runsaasta alkoholinkäytöstä olivat saavuttaneet jopa kirjalliset piirit Pariisissa ja **Eugène Scribe** libretossa ne käyvät ilmi heti Pohjantähti-oopperan alkukohtauksessa.

Jonkinlainen salapolliisitarina oli orkesteristemmojen löytyminen, jotka loppujen lopuksi yli kolmen vuoden etsintöjen jälkeen löytyivät Kööpenhaminasta Hansen-kustantamon kellarista, sulkakynällä kirjoitetut orkesteristemmat vuodelta 1863. Ja mikä teos voisi paremmin sopia Suomen satavuotisjuhluoden ohjelmistoon v. 2017, kun aihe sivuaa koko Suomen historiaa suurvaltojen, Ruotsin ja Venäjän, välissä ja luotaa suomalaisuutta eurooppalaisesta näkökulmasta käsin!

Unelma Pohjantähdestä toteutuu nyt heinäkuussa Kokkolan Kampushallissa ja marraskuussa Helsingin Musiikkitalossa. Koko taiteellinen tiimimme on sekä unelmien täytyymys, joten vain toivottaa kaikki sydämellisesti tervetulleeksi ainutlaatuiseen oopperaelämykseen!

– Anu Komsi

Kokkolan Oopperayhdistyksen taiteellinen johtaja ja hallituksen puheenjohtaja

KUVA: VILLE HUURI

Den konstnärliga ledarens hälsning

Rationella människor tror inte på ödet, utom när det verkligen blandar sig i livets skeenden.

På tågresan till Karleby Operasommar 2011, träffade jag Sibelius Akademins eminenta professor i musikhistoria, Veijo Murtomäki, vi diskuterade operahusens repertoarval. Plötsligt pekade han på mig och sade: "Ni måste sätta upp **Giacomo Meyerbeers** *L'Etoile du Nord*, som är en av Meyerbeers finaste operor och vars handling utspelar sig i Finland. Den har aldrig framförts i Finland och huvudrollerna är koloraturer".

Jag lyssnade på Veijos ivriga föreläsning om Meyerbeers opera, som jag aldrig tidigare hört talas om. Meyerbeer kände jag givetvis till, jag hade bekantat mig med några av hans franska bel canto-arior.

Därefter bad jag min vän pianisten Pia Väri om hjälp, jag undrade om hon kunde hitta noterna i Paris. Det gjorde hon, och när jag fick noterna i min hand kunde jag inte tro mina ögon; den första scenen utspelar sig i de kareliska skogarna, där berusade finländare sjunger om drickandets fröjder! Dessutom, operans huvudkaraktär bär namnet Catherine, Katarina från den Viborgska byn – mitt andra namn är Katarina!

Musiken verkade vara ett mästerverk, den innehöll inte bara arior utan också många ensemblenummer, där alla tillsammans sjunger virtuos bel canto. Hur kan denna opera ha fallit i glömska och varför har den aldrig framförts i Finland? Den berättar ju om finländare i trakterna av Finska viken och musiken hör till den romantiska fransk-tysk-italienska Grand Opéra traditionen.

Meyerbeer var den mest populära operakompositören i mitten av 1800-talet i hela Europa och till tidens anda hörde att man förlade handlingen i något exotiskt land. Finland existerade inte som stat år 1854, men uppenbarligen hade historierna om nationella klichéer såsom finländarnas rikliga alkoholförtäring nått till och med de litterära cirklarna i Paris. I librettot av **Eugène Scribe** kommer de fram redan i den första scenen.

Ett rent detektivarbete var det att hitta orkesterstämmorna, efter tre år av sökande hittades de i Hansen-förlagets källare i Köpenhamn, handskrivna med fjäderpenna år 1863. Vilket verk skulle väl bättre passa in i firandet av Finlands 100-års jubileum, handlingen tangerar ju Finlands historia mellan stormakterna Sverige och Ryssland och speglar finländskhet ur europeisk synvinkel!

Drömmen om Polstjärnan blir sanning i juli i Kampushallen i Karleby. I november framförs den i Musikhuset i Helsingfors. Hela vårt konstnärliga team är också det en drömmarnas uppfyllelse, därför kan jag hälsa alla hjärtligt välkomna till en unik operaupplevelse!

Anu Komsi, konstnärlig ledare och ordförande för Karleby Operaförening

Greetings from the Artistic Director

Sensible people don't believe in destiny, except when it really changes the game.

On a train trip to Kokkola Opera Summer 2011 I happened to be on the same train with Veijo Murtomäki, Professor of Music History at the Sibelius Academy whom I greatly admire, and our discussion topic was repertoire selection in opera houses. Suddenly he pointed his finger at me and said: "You have to perform **Giacomo Meyerbeer's** *L'Etoile du Nord*! It is one of his finest operas, and the plot partly happens in Finland. It has never been performed in Finland and the main roles are coloratura parts."

I listened to Veijo's enthusiastic lecture about a Meyerbeer opera I had previously not even heard about. I had only been acquainted with some of his bel canto arias. Well, I asked my friend and pianist Pia Väri to help find a vocal score in Paris. She found one, and having it in my hands for the first time I couldn't believe my eyes; the first scene plays out in the Karelian woods where Finns sing, intoxicated, about how wonderful it is to drink! The main character is called Catherine (Finnish: Katarina) from the town of Viipuri (Vyborg) – my own second Christian name is Katarina!

The score appeared to be a masterpiece with not only arias but also lots of ensemble scenes where everyone sings together in virtuosic Bel Canto style. How is it possible that this piece has been forgotten and never performed in Finland even though the plot is situated in the Gulf of Finland with sumptuous music in the best French-Italian-German Bel Canto tradition?

Meyerbeer was the most popular opera composer of his time in all of Europe and at the time it was trendy to write operas about exotic countries. Finland didn't yet exist as a state in 1854, but it seems the stories about national clichés like the Finns' abundant alcohol usage had reached even literary sources in Paris, and in **Eugène Scribe's** libretto they are apparent right from the first scene of the opera.

Finding the orchestral parts was something of a detective story: finally after more than three years' searching the quill-written parts were located in the cellars of the Copenhagen publishers Hansen. What work could better suit the celebrations of the 100th year of Finnish independence, than an opera reflecting on Finland's position between the greater powers Sweden and Russia, and mirroring our history from a European perspective.

The dream of "L'Etoile du Nord" will become reality now in July in Kokkola Campus Hall, and in November at the Helsinki Music Centre. Our whole artistic team is a dream come true, so I can wholeheartedly wish everyone welcome to experience a unique opera with us.

– Anu Komsi, Artistic Director
and Chairwoman of the Kokkola Opera Society

4

Kaupunginjohtajan tervehdys
Kokkolan Oopperalle 2017

**Pohjantähti loistaa
Hymyilevään Kokkolaan**

Kokkolan Ooppera tuo maamme itsenäisyyden juhlavuoden kunniaksi kotikentälle Giacomo Meyerbeerin Pohjantähti–Polstjärnan -oopperan. Teoksessa hilpeä ranskalainen oopperamusikki 1800-luvun puolivälistä liittyy tarinaan suurvaltojen suhteista ja pienestä Suomesta kansainvälisen poliikan pyörteissä. Ajatonta – mutta silti niin ajankohtaista! Tämä piirre onkin jotenkin tyypillistä taiteelle. Kuvaamalla ihmisen ja hänen luomiensa instituutioiden ominaisia piirteitä taide luo sillan 1800-luvulta 2010-luvulle. Ei tässä niin merkittävästi ole muuttunut viimeisen reilun 150 vuoden aikana.

Pohjantähti-ooppera on yksi lähes 400 vuotta vanhan Kokkolan kaupungin merkittävimmistä panostuksista Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlintaan. Historiallinen ooppera onkin oiva juhlu muoto vanhalle kaupungille. Paitsi historiaa, on Kokkola myös nykypäivää. Keski-Pohjanmaan maakuntakeskus on vireä, monialainen elinkeinojen ja palvelujen keskus, joka kasvaa muiden muassa kemian, kaupan ja liikenteen avulla.

Kokkola on myös Hymyilevä kaupunki. Monipuolinen ja laadukas kulttuuri näkyy kaupungin katukuvassa ja luo Kokkolalle ilmettä, jota omalta osaltaan kirkastaa myös Kokkolan ooppera. Lupaavathan oopperan taustavoimat, että luvassa on esitys, joka tuo hyvän mielen ja on koko Suomi 100 -juhlavuoden säkenöivin produktio.

Toivotan niin Kokkolan kuin Helsinginkin ooppera-yleisölle riemukkaita elämyksiä Pohjantähden ja kokkolalaisten oopperaosaamisen parissa!

Stina Mattila
Kaupunginjohtaja
Kokkolan kaupunki

Stina Mattila
Stadsdirektör
Karleby Stad

MEYERBEER • L'ETOILE DU NORD • POHJANTÄHTI

- Stadsdirektörens hälsning
till Karleby Opera 2017

**Polstjärnan lyser
över det Leende Karleby**

Med anledning av självständighetens jubileumsår ska Karleby opera framför Giacomo Meyerbeers Polstjärnan på hemmaplan. Produktionen knyter an till historier om stormakternas relationer och det lilla Finland i de internationella relationernas virvel. Tidlöst, och ändå så tidsenligt! Denna egenskap är typiskt för konstfältet. Genom att beskriva relationen mellan människan och de institutioner som hen har skapat, bygger konsten broar mellan 1800-talet och 2010-talet. Vi har inte förändrats anmärkningsvärt under de gångna 150 åren.

Operan Polstjärnan är en av de största satsningarna som den snart 400 år gamla staden har inför landets hundraårsjubileum. Vad är en mer lämplig jubileumsform för en gammal stad än en egen opera? I Karleby möts historien med nutiden. Mellersta Österbottens landskapscentrum är ett aktivt centrum för näringsliv och service som växer och utvecklas med hjälp av bl.a. kemi, handel och trafik.

Karleby är också den Leende staden. Mångsidig kultur av hög kvalitet syns i stadsbilden och bidrar till att skapa stadens profil som också präglas av bl. a Karleby opera. Människorna bakom operan lovär oss en föreställning som får oss på gott humör och är hela jubileumsårets mest sprakande produktion.

Jag önskar operapubliken såväl i Karleby som i Helsingfors underhållande upplevelser med operakunnande från Karleby!

POLSTJÄRNAN • THE NORTH STAR • 1854-56

- ELISAn toimitusjohtajan tervehdys
Kokkolan Oopperalle 2017

**Nautinnollista
Pohjantähti-esitystä!**

Me elisalaiset haluamme tukea monimuotoista kulttuuria. Tämän päivän kiireisessä maailmassa hetkellinen pysähtyminen nauttimaan esiintyjien lahjakkuudesta hienon musiikin äärellä sekä rentouttaa että tuo iloa elämään. Se myös inspiroi meitä ajattelemaan uudella tavalla. Kulttuuritapahtuma, kuten Kokkolan Oopperakesä, on luonteva tapa välittömään yhteisoloon läheisten yhteiskumppaneiden kanssa. Tapahtuman tukeminen takaa myös jatkumon paikalliselle tapahtumalle, mikä ei aina ole itsestäänselvyys.

Nautinnollista Pohjantähti-esitystä ammattitaitoisten ja lahjakkaiden taiteilijoiden parissa.

Kulttuuriterveisin,

Veli-Matti Mattila
Elisa Oyj

- ELISAs verkställande direktörs hälsning
till Karleby Opera 2017

**Njutfullt
Polstjärnan-uppträdande!**

Vi på Elisa vill stöda en mångfaldig kultur. Ett kortvarigt stopp för att njuta av talangerna av de framträdande vid fin musik i dagens hektiska värld är både avslappnande och ger glädje till livet. Det inspirerar oss också att tänka på ett nytt sätt. Kulturevenemang såsom Karleby Operasommar är ett naturligt sätt att skapa direkt gemenskap tillsammans med närliggande samarbetspartners. Att stöda evenemanget försäkrar också en kontinuitet för lokala evenemang, som inte alltid är en självklarhet.

Njutfullt Polstjärnan-uppträdande med professionella och begåvade artister.

Med kulturella hälsningar,

Veli-Matti Mattila
Elisa Oyj

KOKKOLA OPERA SUMMER 2017

KOKKOLAN OPPERAKESÄ • KARLEBY OPERASOMMAR

5

Ohjaajalta

Tarina Katariinasta joka lopulta nousee Venäjän valtaistuimelle on varsinaisen supernaisen tarina. Hän on oikeastaan aivan tavallinen esimerkki suomalaisesta naisesta, joka järjestää kaiken niin, että kaikilla on hyvä olla. Hän kosii veljensä puolesta ja järjestää veljelle sen naisen, jota tämä ihailee. Kun kalmukkiarmeija herättää pelkoa kylässä hän hypnotisoi miehet ja pelastaa kylän. Tämän jälkeen, kun veli saa kutsuntakirjeen, hän menee veljensä tilalle sotaan, jotta veli saa lempia kaksi viikkoa tuoreen morsiamensa kanssa. Hän on samalla nainen, joka ei pelkää ja haluaa seikkailua elämässään – jotakin muuta, suurempaa niinkuin ennustus on hänelle kertonut.

Hän pystyy kaikkeen, jopa pelastamaan tsaarin salaliitolaisilta. Hän jopa ymmärtää, että miehen jota hän rakastaa, on saatava juoda viiniä ja humaltua, vaikka ei siitä pidä.

Lopulta hän tiedusti uupuu, eikä jaksa enää - silloin mies jota hän rakastaa herää ja ryhtyy auttajaksi ja he jäävät loppukuvaan samanarvoisina rakastavaisina.

Oikea Katariina ensimmäinen oli syntynyt Liivinmaalla. Hän oli tsaarin rakastajatar, joka seurasi häntä myös taisteluissa, ja oli läsnä kun häntä tarvittiin, esimerkiksi rauhanneuvotteluissa! Pietari meni myöhemmin hänen kanssaan naimisiin, ensin salaa, mutta sitten myös kaikkien edessä. Pietari kruunautti Katariinan kanssahallitsijakseen toukokuussa 1724 ja perusti naisille tarkoitettun Pyhän Katariinan kunniamerkkitarikunnan. Kun hän kuoli Katariinasta tuli keisarinna. Tarina on inspiroiva, tämä mies nosti hänet rinnalleen ja Katariina todellakin päätyi valtaistumelle – koska hänelle uskallettiin antaa arvo.

Kun kuuntelin teosta ensimmäisen kerran reagoin fyysisesti. Musiikki oli väillä suurenmoisen mahtipontista ja väillä niin herkkää, että koin sen todellisena emotionalisena vuoristoratana. Kun luin libreton ja kaikki erikoiset käänneet höystettynä koomiseksi tarkoitetuilla repliikeillä olin hyvin hämmennytyt. Jos tekisin näyttämölle koko tarinan kaikkine repliikkeineen, suurenmoinen musiikki ei sisisi mielestäni sitä paikkaa, jonka se ansaitsee. Musiikkiteatterin jaopperan ongelma on mielestäni usein rytmisissä. Suhde puhutun tekstin ja musiikin väillä on monimutkainen – usein teokseen jää kaksi erillistä tasoa, puhuttu teksti ja musiikki, erillään toisistaan.

Tässä teoksessa olen halunnut tuoda tarinan musiikkiin eritymättä siitä. Haluan, että koko sali musisoii yhdessä ja kertoo samaa tarinaa - soittajat ja laulajat täydessä symbioosissa ja kontaktissa. On fantastista seurata, kun taitavat laulajat pääsevät musisoimaan orkesterin kanssa niin, että oma suoritus unohtuu ja jäljelle jää tarina, joka kerrotaan yhdessä – jolla vaikutetaan joka soluun. Yhdessä

musisoimisen taika – joka liikuttaa meitä kaikkia. Tämä on Oopperaa!
Suurkiitos esiintyjille ja koko tuotantotyömiille, on ollut kunnia työskennellä kansanne!
Nautinnollista oopperailtaa!

– Maria Sid
Ohjaaja

Regissörens ord

Historian om Katarina som till sist bestiger Rysslands tron är en historia om en verklig superkvinna. Egentligen är hon ett exempel på en helt vanlig finländsk kvinna som ordnar så att alla har det bra. Hon friar för sin brors räkning och ordnar så att han får den kvinnan han beundrar. När kalmuckarmén sätter skräck i byn hypnotiseras hon männen och räddarbyn. När brodern får ett kallelsebrev till armén tar hon hans plats så att han får tillbringa två kärleksfyllda veckor med sin nybakte brud. Hon är samtidigt en kvinna som inte räds någonting och vill ha äventyr i sitt liv – något annat, större, såsom spädomen berättat.

Den riktiga Katarina den första var född i Livland. Hon var tsarens älskarinna, som följe honom och var närvarande när hon behövdes, även vid fredsförhandlingar! Peter gifte sig senare med henne, först i hemlighet, men sedan öppet inför alla. Peter krönte henne till sin medregent i maj 1724 och grundade Sankt Katarinas orden, att utdelas till kvinnor. När han dog blev Katarina kejsarinna. Hennes historia är inspirerande, denne man lyfte upp henne vid sin sida och Katarina slutade verkligen på tronen- för att hon gavs värdighet.

När jag hörde verket för första gången reagerade jag fysiskt. Musiken var stor och pompös och emellanåt så känslig att jag upplevde den som en verklig emotionell berg- och dalbana. När jag läste librettot med alla sina märkliga vändningar, kryddade med repliker som skulle vara komiska, var jag väldigt konfunderad. Om jag satte upp hela verket med alla sina repliker, skulle musiken inte få den plats den förtjänar. Musikteaterns och operans problem tycker jag ofta är rytmien. Förhållandet mellan den talade texten och musiken är komplicerad; ofta blir de som två olika nivåer i verket, skilda från varandra.

I detta verk har jag velat förena berättelsen och musiken till en sammanvävd helhet. Jag vill att hela salen musicerar tillsammans och berättar samma historia – instrumentalisterna och sångarna i fullständig symbios och kontakt. Det är fantastiskt att följa med hur skickliga sångare får musicera så intensivt med orkestern att den egna insatsen träder undan till förmån för det gemensamma berättandet – varje cell påverkas. Det gemensamma musicerandets magi berör oss alla. Detta är opera!

Ett stort tack till alla på scén och hela produktionsteamet, det har varit en ära att arbeta med er!

Jag önskar er en njutbar operaväll!

– Maria Sid
Regissör

Giacomo Meyerbeer – käsittämättömästi laiminlyöty suuren oopperan mestari

Giacomo Meyerbeer (1791 Berliini–1864 Pariisi), oikealta nimeltään Jakob Liebmann Meyer Beer, oli saksanjuutalainen säveltäjä, joka asui ja työskenteli ulkomailta 50 vuotta elämästään (1814–), lähinnä Pariisissa. Alkutuotanto sisältää kaksi saksalaisoopperaa (1812–14). Hänen omaksui italialaisen oopperatyylin – sekä etunimensä Giacomo – säveltäessään Italiassa (1816–25). Tuolloin valmistui kahdeksan italialaisoopperaa, joista tunnetuimpia ovat Emma di Resburgo (1819), Margherita d'Anjou (1820) sekä Il crociato in Egitto (Ristiretki Egyptiin, 1824).

Italiassa hankitun maineen jälkeen avautui tie Pariisiin Suureen oopperaan, etenkin kun hän sai libretistikseen kielialueen parhaan taitajan, Eugène Scriben ((1791–1861). Yhteistyönä valmistuneet Robert Paholainen (1831), Hugenotit (1834) ja Profeetta (1849) ovat ns. suuren oopperan (grand opéra) paraatiteoksia; viimeinen suuri oopera on Afrikatar (1864). Väillä näkivät päivänvalon singpiel Sotilasleiri Sleesiassa (1844) sekä kaksi koomista oopperaa: Pohjantähti (1854) ja Ploërmelin anteeksiantti eli Dinorah (1859).

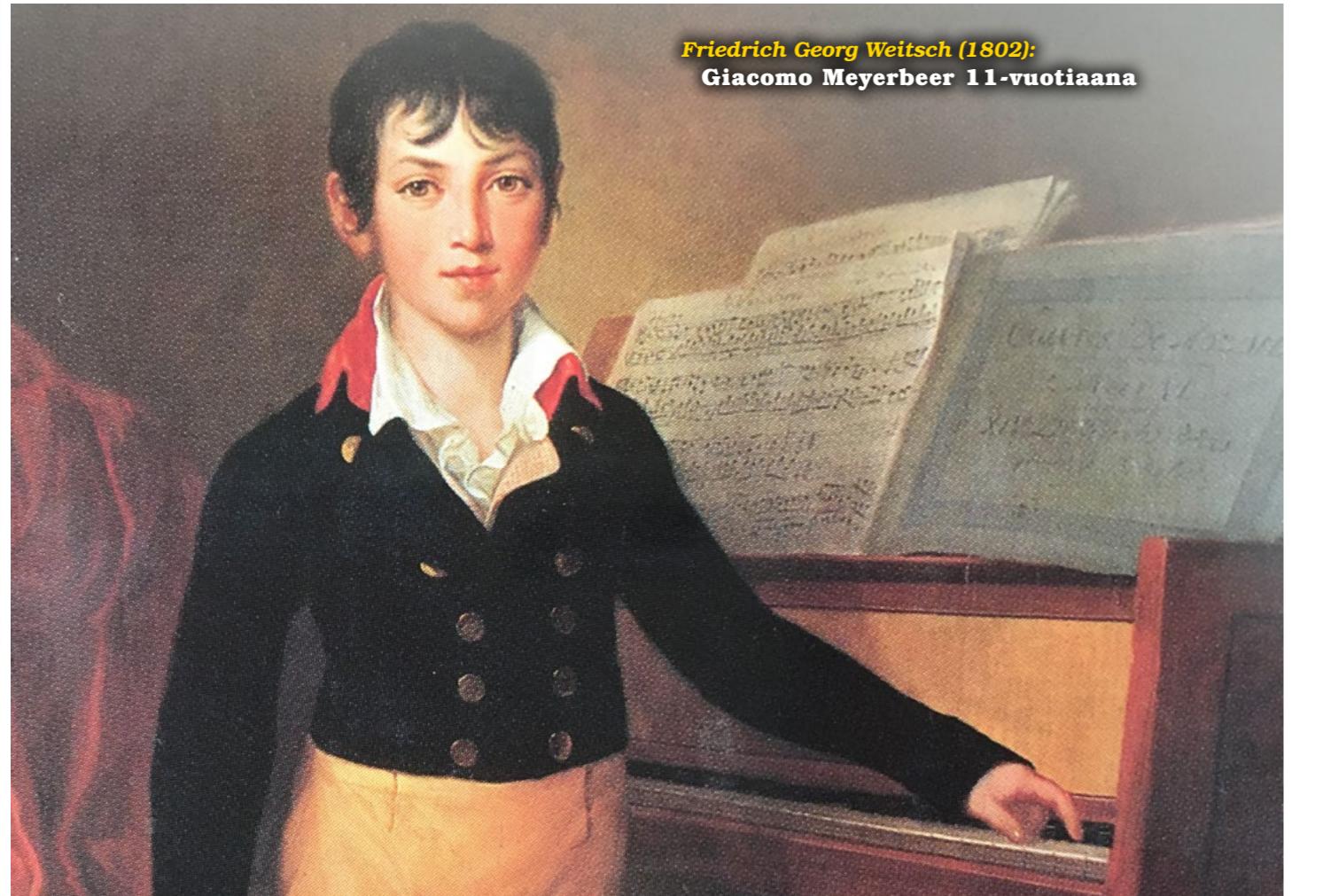
Meyerbeer oli aikansa suurimpia ja juhlituimpiä oopperasäveltäjiä: mm. Balzac, George Sand ja Théophile Gautier ylistivät Meyerbeeriä. Bizet asetti Meyerbeerin samaan kategoriaan kuin Beethovenin ja Michelangelon. Lisztin mielestä Meyerbeer oli aloittanut "uuden aikakauden oopperasäveltämisen". Chopin sanoi näkyään

- oopperan Robert le Diable (1831): "Jos koskaan suurenmoisuutta on nähty teatterissa, se tuskin ikinä on saavuttanut Robert Paholaisen esittämää loistoaa, se on mestariteos. Meyerbeer on tehnyt itsensä kuolemattomaksi."

- Mistä siten säveltäjän nykyinen unohdus? Wagnerin ja hänen seuraajensa vuoksi. Wagner sanoo kirjoituksessaan Juutalaisuus musiikissa (1850), että "juutalaisella ei ole koskaan ollut omaa taidetta, eikä myöskään koskaan elämää, jossa olisi ollut taiteeseen käypää sisältöä". Hänen mielestään Meyerbeer oli vastaus porvarillisen yhteiskunnan "pitkästymisen sairauteen" ja musiikin kautta tapahtuvaan "itseperekseen", kun säveltäjä "halusi luoda taideteoksia tietäen samalla, ettei pysty luomaan niitä. Päästään piinallisesta ristiriidasta haluamisen ja osaamisen väillä hän kirjoittaa Pariisiin oopperoita ja antaa sitten esittää niitä muualla maailmassa." Taustalla on siis kateus, periksalaisten antisemitismi sekä vielä ranskalaismihiä, joka kumpusi nuoren Wagnerin kärsimistä "väärityksistä" Pariisissa. Meyerbeer oli kyllä tukenut Wagneria, joka puolestaan oli kupannut tältä rahaa. Mutta lopuksi Wagner väitti, että Meyerbeerin oopperoita hallitsivat efektit, jotka synnyttivät "vaikutukseen ilman syytä". Tämän näkemyksen ovat kyselemättä jakaneet Wagner-uskovaiset jälkipolvet.

- Kokkolan oopperan Pohjantähti on siten tarpeellinen lenkki Meyerbeerin uudessa tulemisessa. Hänen oopperoitaan on nähty viime vuosina silloin tällöin Pariisissa, Berliinissä ja Lontoossa. Lisäksi pääosan niistä saa nykyään tallenteina, joten jokainen voi muodostaa asiasta oman käsityksensä.

Friedrich Georg Weitsch (1802):
Giacomo Meyerbeer 11-vuotiaana

Giacomo Meyerbeerin Pohjantähti – ooppera 1700-luvun alun Suomesta ja Venäjältä

L'Etoile du Nord (Pohjantähti; 1854, Pariisi), opéra comique, Eugène Scriben librettoon lienee ainut merkittävän keskieuropalaisen säveltäjän ooppera, joka sijoittuu osin Suomeen – tarkasti ottaen aikaan ennen kuin Pietari Suuren joukot löivät Ruotsin kuningas Kaarle XII:n Pultavan taistelussa 1709. Giacomo Meyerbeerin (1791–1864) Pohjantähti kertoo tarinan Pietari Suuresta (1672–1725), tämän armeijaan puuseppäveljensä Georges Skawronskin puolesta valepukuisena menevästä, alhaissyntisestä suomalaisesta Katariina-neidosta, joka pääsee lopuksi Venäjän valtaistuimelle. Oopperan sankarittaren esikuvana toiminutta, oikeasti Liivinmaalla syntynyt Katariina (1683/4–1727), josta tuli keisaritar Katariina I (1712–27), ei pidä sekoittaa myöhempään Katariina II "Suureen" (1729–96).

Teos alkaa Viipurin läheisessä suomalaiskylässä, jossa Pietari Suuri valepukuisena kirvesmiehenä nimellä Pjotr Mihailov ihastuu kanttiininhoitaja Katariinaan. Oopperan alussa venäläinen sokerileipuri Danilowitz kauppaan tuotteitaan suomalaisille kirvesmiehille ja näiden vaimoille. Kylän suomalaisasukkaat laulavat vodkan siivittämirä juomalaulun "A la Finlande buvons" (Juokaamme Suomelle) Suomen ja Kaarle XII:n kunniaksi! Tilanteesta on vähällä syntyä rähäkkä suomalaisien ja venäläisten kesken. Oopperan nimen salaisuus selviää ensimmäisessä melodraamassa, jossa unelmaisen orkesterimusiikin säestyksellä Katariina toistaa äitinsä kuolinvuoteella lausuman ennustuksen: "Katariina, jokaisella on tähtensä: sinun tähtesi loistaa pohjoisessa". Avausnäytöksen lopussa vietetään Katariinan Georges-veljen ja Prakovianeidon häitä pelimanneineen. Sotilaat matkivat siinä – ja myöhemmin vielä toisen näytöksen alun Tykistölaulussa – laulullaan pikkurummun rummutusta, ja näytös loppuu barkarolaan, kun Katariina häipyttää sotalaivan kannella pois näkyvistä ja kirvoittaa samalla seireenimäisiä koloratuureja. Toisessa näytöksessä ollaan venäläisellä sotilasleirillä ja esitellään ihannoivasti ajan lempiaihetta, sotilaselämää, mukaillen hieman Donizettin Rykmentin tytärtä (1840), jossa siinäkin on Pohjantähteä ennakoivasti kanttiininpitääjä Marie. Tosin yhtä lailla metsästäjää, rosvoja, maalaisia ja "kyläläisiä" esiintyy usein koomissa oopperoissa, joissa kepeät, pittoreskit aiheet ja tilanteet sekä paikallisyväri ovat keskeisellä sijalla. Kasakkia Ismailov laulaa Pohjantähdestä sotilaselämästä ratsuineen ja naisineen. Kalmukkialiupseeri Gritzenko puolestaan ylistää jalkaväkeä, "krenatöörejä, ylpeitä moskoviitteja". Pietari ja Danilowitz juopottelvat, Pietari esiintyy umpikännissä, sammaltaa, ei tunnista Katariinaa ja kähmii tämän kauhuksi kahta muuta kanttiinineitoa, Nataliaa ja Ekimonaa. Juopottelun aikana salaliittolaiset, venäläissotilaat ja -upseerit,

- jotka vastustavat Pietarin parranleikkauksmääräystä, aikovat loikata ruotsalaisarmeijan puolelle. Katariina paljastaa salaliiton – huolimatta pettymyksestään törkeästi käyttäytyvä Pietaria kohtaan. Historiankirjoitus tietää Pietarin olleen hillitön niin juomatavoissaan kuin lemmenasioissaan, sillä hän saattoi kesken pitojen kellistää naisen jos toisenkin.) Pietarin on kyetään kapinan vuoksi paljastettava henkilöllisyysensä sotilaille, jotka kääntyvät kannattamaan tsaariaan sekä julistamaan lojaaliuttaan keisaria ja isänmaata kohtaan venäläisen hallitsija-, ortodoksia- ja kansallisuuuskollisuuden mukaisesti. Kolmannen näytöksen alussa Pietari on palatsissaan huoneessa, joka on kopio hänen Suomessa olleesta verstaastaan. Hän ottaa vastaa suomalaisten työmiesten, "vierastyöläisten" ryhmän. Katariina saapuu paikalle "järkensä menettäneenä", kun hän luulee Pietarin hylänneen hänet. Pietari parantaa Katariinan kollektiivisella terapiayaneytämällä, johon osallistuvat myös Danilowitz leivoksineen sekä kaikki muutkin ensimmäisen näytöksen hahmot. Lisäksi Pietari on teettänyt Katariinan Suomen-kodin palatsiinsa ja soittaa huilulla sävelmää, jonka tämä tunnistaa, sillä Pietari oli opettellut sen tytön vuoksi suomalaiskylän onnellisina aikoina. Koomisessa oopperassahan on usein puolivakavista aineksistaan ja juonera tilapäisesti nurjista käänteistään huolimatta aina onnellinen loppu: tässä kansa juhlii päätöskuorossa Katariinaa "keisarittarenamme ja suojelustähdenämme!" ("notre impératrice, notre étoile protectrice!").

- Oopperassa on lajityyppinsä mukaisesti puhuttuja osuuksia eli dialogia ja melodraamaa. Naispääosien (Katariina, Praskovia) soprano-osuudet ovat vokaalisesti taiturillisia. Meyerbeer tavoittaa oopperassa venäläisen paikallisyväri melodiikallaan ja syvän bassoäänen (Pietari Suuri) käytöllä, joka tuo mieleen Glinkan oopperat. Hulluus- ja unikohtaukset olivat suosittuja numeroita 1800-luvun oopperoissa: esimerkiksi Bellinin Unissakävelijässä (1831) ja Puritaaneissa (1835), Donizettin Anna Bolenassa (1830) ja Lucia di Lammermoorissa (1835), Verdin Macbethissä (1847/65), Meyerbeerin toisessa koomisessa oopperassa Dinorah (1859) sekä vielä myöhemmin Ambroise Thomasin Hamletissa (1868). Pohjantähden päätösfinaalin hulluuskohtaus peräti kahden huilun kera – myös Katariinan veli Georges on huilisti – on vastakohtana Donizettin riipaisevalle ja hirvittävälle kohtaukselle pääinvastoin euforinen ja tervehdyttävä, aidosti terapeutinen. Huilu hallitsijan instrumenttina liittyy Meyerbeerin preussilais-oopperan Ein Feldlager in Schlesien (Sleesian sotaleiri, 1844) uusikäytöön Pohjantähdessä. Aiemmassa oopperassa näet esiintyvän Fredrik Suuri, joka oli paitsi kuuluisa monarkki myös päätevä huilisti ja säveltäjä. Pohjantähden taustalla oopperahistoriassa on kaksi muutakin legendaarisen venäläishallitsijan elämästä kertova teosta: A. E. M. Grétryn (1741–1813) oopera Pierre le Grand (Pietari Suuri, 1790) sekä Albert Lortzingin (1801–51) Zar und Zimmermann (Tsaari ja kirvesmies, 1837).

– Veijo Murtomäki, professori

Giacomo Meyerbeer – den obegripligt förbisedda grand opéra-mästaren

Giacomo Meyerbeer (1791 Berlin–1864 Paris) hette ursprungligen Jakob Liebmann Meyer Beer, var tysk jude och en tonsättare som levde och verkade utanför hemlandet över femtio år av sitt liv (1814–), främst i Paris. I hans tidiga produktion ingår två tyska operor (1812–14). Han tillägnade sig den italienska operastilen – inklusive författnet Giacomo – då han komponerade i Italien (1816–25). Under den tiden skrev han åtta italienska operor, varav de mest kända är *Emma di Resburgo* (1819), *Margherita d'Anjou* (1820) och *Il crociato in Egitto* (Korståget till Egypten, 1824). Efter att ha skaffat sig ett gott rykte i Italien var vägen öppen till Stora operan i Paris, speciellt då Meyerbeer fick chansen att knyta till sig språkområdets bästa librettist Eugène Scribe (1791–1861). Samarbetet utmynnade i Robert Djävulen (1831), Hugenotten (1834) och Profeten (1849), alla paradverk inom den s.k. grand opéra-stilen (stor opera). Den sista stora operan var Afrikanskan (1864). Däremellan såg sångspelet *Ett krigsläger i Schlesien* (1844) dagens ljus, liksom två komiska operor: Polstjärnan (1854) och Ploërmels förlåtelse d.v.s. Dinorah (1859).

Meyerbeer hörde till de främsta och mest framgångsrika operatonsättarna på sin tid. Han prisades bl.a. av Balzac, George Sand och Théophile Gautier. Bizet räknade Meyerbeer till samma kategori som Beethoven och Michelangelo. Enligt Liszt hade Meyerbeer inlett ”en ny epok inom operakomponerandet”. Efter

att ha sett operan *Robert le diable* (1831) konstaterade Chopin: ”Även om man skådat storlagenhet på teatern har man knappast någonsin nått samma glans som Robert Djävulen, ty denna opera är ett mästerwerk. Meyerbeer har vunnit odödighet.”

Varför har denna tonsättare då fallit i glömska? På grund av Wagner och hans lärjungar. I sin skrift *Judendomen i musiken* (1850) påpekar Wagner att ”judarna aldrig haft någon egen konst, inte heller ett liv med innehåll värdigt konsten”. Han ansåg att Meyerbeer var svaret på att det borgerliga samhället ”insjuknat i utträkning” och ”självbedrägeri” genom musik, medan tonsättaren ”ville skapa konstverk samtidigt som han visste att han inte var kapabel till detta: för att komma loss från den plågsamma konflikten mellan att vilja och att kunna skriva operor för Paris och läter sedan framföra dem i andra delar av världen.” I bakgrunden finns alltså såväl avundsjuka, urtysk antisemitism och dessutom hat mot fransmännen, delvis på grund av de ”oförrätter” Wagner fått utstå i Paris. Meyerbeer hade faktiskt stött Wagner som å sin sida hade lurat pengar av honom. Men sist och slutligen påstod Wagner att Meyerbeers operor var fulla av effekter som fick till stånd ”resultat utan orsak”. Senare Wagner-troagna generationer har utan att ifrågasätta trott på dessa åsikter.

Karlebyoperans produktion av Polstjärnan är därför en nödvändig länk i Meyerbeers återkomst. Under de senaste åren har hans operor uppförts då och då i Paris, Berlin och London. Dessutom finns största delen av dem numera att få som inspelningar, så att var och en kan skapa sig en egen uppfattning om verken.

KUVA: VILLE HUURI

Giacomo Meyerbeers opera Polstjärnan – en opera om Finland och Ryssland i början av 1700-talet

L'étoile du nord (Polstjärnan; 1854, Paris), opéra comique, till libretto av Eugène Scribe, torde vara den enda operan av en betydande centraleuropeisk tonsättare som delvis utspelar sig i Finland, närmare bestämt strax före Peter den stores trupper besegrade kung Karl XII av Sverige i slaget vid Poltava 1709. Giacomo Meyerbeers (1791–1864) opera Polstjärnan handlar om Peter den store (1672–1725) och den finska flickan Katarina, som är av enkel härkomst och förklädd tar värvning i stället för sin bror, snickaren Georges Skawronski, för att slutligen landa på Rysslands tron. Förebilden för denna operas hjältinna var Katarina (1683/4–1727), som i själva verket född i Livland. Hon besteg tronen som kejsarinnan Katarina I (1712–27), och bör inte förväxlas med den senare härskearinnan Katarina II, Katarina den stora (1729–96).

Verket inleds i en finsk by i närheten av Viborg, där Peter sen store förklädd till timmerman under namnet Pjotr Michailov fattar tycke för marketenterskan Katarina. I början av operan försöker den ryske sockerbagaren Danilowitz sälja sina varor till de finska timmarmännen och deras fruar. Byn finska invånare dricker vodka och stämmer upp dryckesvisan ”À la Finlande buvons” (Låt oss dricka Finland till), till Finlands och Karl XII:s ära! En strid bryter nästan ut mellan finnar och ryssar. Hemligheten med operans namn avslöjas i det första melodramat, där Katarina till drömskt orkesterackompanjemang upprepar den spådom hennes mor uttalade på sin dödsbädd: ”Katarina, var och en har sin stjärna: din stjärna lyser upp i norr”. I slutet av den första akten firar Katarinas bror Georges bröllop med sin Prascovia till spelmansmusik. I denna scen härmrar soldaterna lilla trummans smattrande med sin sång, vilket de upprepar senare i andra aktens kanonsång, och akten avslutas med en barkarol, där Katarina ger sig av på soldatskeppets däck. Hon försvinner ur vår åsyn sjungande sirenaktiga koloraturer.

I andra akten befinner vi oss i ett ryskt soldatläger, där man på ett idealiseringe sätt presenterar samtidens favoritmåne: soldatlivet. Donizettis Regementets dotter (1840) går i liknande stil, och liksom förutspående Polstjärnan finner vi i den operan marketenterskan Marie. I och för sig förekommer jägare, rövare, allmoge och ”bybor” ofta i komiska operor, där lättmälta, pittoreska motiv och situationer samt lokalfärg är centrala. Kosacken Ismailov sjunger i Polstjärnan om soldatlivet med kavalleri och kvinnor. Kalmucken och underofficeraren Gritzenko å sin sida prisar fotfolket, ”grenadjärerna, de stolta moskoviterna”. Peter och Danilowitz super, Peter uppträder asberusad och svamlande. Han känner inte igen Katarina och ägnar sig till hennes fasa åt närmanden gentemot två andra marketenterskor, Natalie och Ekimona. Samtidigt som de super är ryska soldater och officerare

upptagna av en konspiration. De motsätter sig Peters befallning om att klippa skäggen och tänker gå över till svenska armén. Katarina avslöjar konspirationen trots sin besvikelse över Peters osakliga beteende. (Historieberättarna skvallrar om att Peter hade en omåttlig aptit på såväl drycker som kärlek, att han kunde erövra flera kvinnor under ett och samma gästabud.) På grund av det groende upproret är Peter tvungen att avslöja sin identitet för soldaterna, som övergår till tsarens sida och förklarar sig lojala mot kejsaren och fosterlandet enligt den ryska seden, trohet till regenten, ortodoxa kyrkan och nationen. I början av tredje akten befinner sig Peter i sitt palats, i ett rum som är en kopia av hans verkstad i Finland. Han tar emot en grupp finska ”gästarbetare”. Katarina anländer. Hon har förlorat förståendet, eftersom hon tror att Peter övergett henne. Peter botar Katarina med hjälp av ett kollektivt terapiskädespel, där även Danilowitz och hans bakelser samt alla andra personer från första akten ingår. Dessutom har Peter byggt upp Katarinas hem i Finland i sitt palats och spelar på sin flöjt en melodi som hon känner igen. Den lärde sig Peter nämligen för flickans skull under den lyckliga tiden i den finska byn. En komisk opera där trots sina delvis allvarliga ingredienser och intrigens stundvis motiga vändningar alltid ett lyckligt slut. I denna opera hyllar folket i den avslutande kören Katarina som ”vår kejsarinna och ledstjärna” (“notre impératrice, notre étoile protectrice!”).

Som det anstår denna genre ingår även talade dialoger och melodrama i operan. De kvinnliga huvudrollernas (Katarina, Prascovia) sopranpartier är vokalt virtuosa. Meyerbeer lyckas i sin opera få till stånd en rysk lokalfärg genom melodik samt användningen av en djup basröst (Peter den store), vilket påminner om Glinkas operor. Vansinnes- och sömngångarscener var populära nummer i flera 1800-talsoperor: till exempel i Bellinis Sömnsgångerskan (1831) och Puritanerna (1835), Donizettis Anna Bolena (1830) och Lucia di Lammermoor (1835), Verdis Macbeth (1847/65), Meyerbeers andra komiska opera Dinorah (1859) samt senare i Ambroise Thomas Hamlet (1868). Vansinnesscenen i den avslutande finalen av Polstjärnan med två flöjter – även Katarinas bror Georges är flöjtist – är till skillnad från Donizettis gripande och hemska scen faktiskt euforisk och helande, riktig terapi. Flöjten som regentens instrument hänger också ihop med återanvändningen av Meyerbeers preussiska opera Ein Feldlager in Schlesien (Ett krigsläger i Schlesien, 1844). I den tidigare operan förekommer nämligen Fredrik den store, som förutom en berömd monark även var en skicklig flöjtist och kompositör. Förutom Polstjärnan känner vi till två andra verk i operahistorien som skildrar den legendariske ryske regentens liv: A. E. M. Grétrys (1741–1813) opera Pierre le Grand (Peter den store, 1790) samt Albert Lortzings (1801–51) Zar und Zimmermann (Tsar och timmerman, 1837).

– Veijo Murtomäki, professor

AUKEAMAN KUVAT: ULLA NIKULÄ

Kokkolan oopperakesä 2017 tuotanto

Taiteellinen johtaja / Konstnärlig ledare
Anu Komsi

Säveltäjä / Tonsättare
Giacomo Meyerbeer

Libretto
Eugène Scribe

Libreton käänös
Översättare av librettot
Sirpa Hietanen, suomi
Tove Djupsjöbacka, ruotsi

Meyerbeer-orkesteri / Meyerbeer-orkester

Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri
Mellersta Österbottens kammarorkester

Kapellimestari / Dirigent
Sakari Oramo

Harjoituskapellimestari
Repetitionsdirigent
Ansi Verwey von Fleckenstein

Korrepeditio / Korrepeditör
Pia Värri

Ohjaus / Regi
Maria Sid

Ohjaajan asistentti / Regiassistent
Albert Achren

Koreografi / Koreograf
Marko Keränen

Pukusuunnittelu / Dräkt design
Noora Salmi

Pukuasistentti / Kostymassistent
Tuomas Lampinen

**Solistien ja työryhmän CV:t löytyvät osoitteesta –
Solisternas och arbetgruppens
CV:n hittas på adressen –
[www.kokkolaopera.com!](http://www.kokkolaopera.com/)**

Valosuunnittelu / Ljusdesign
Joonas Tikkanen

Kuvajiset / Bländverk
Juha Mustanoja
Rasmus Vuori

Kampaukset / Frisyrer
Leikkaamo

Kuvaajat / Fotografer
Ulla Nikula

Ville Huuri / Huuri Creative
Päivi Karjalainen

Graafinen suunnittelu / Grafisk design
Juha Mustanoja

Netti / Web
Jarkko Junnila

Tuottajat / Producer
Kirsti Tunkkari

Isa Lindgren-Backman

Tuotantoasistentti / Produktionsassistent
Mårten Backman

AV-operaattori / AV-operator
Emma Mäntylä

Näyttämö mestari / Scenmästare
Mats Hästbacka

Valoasistentti / Ljusassistent
Jukka Kleemola

Lipunmyynti / Biljettförsäljning
Tuula Mylläri

Sami Luoma
Riitta Nikkilä

Kääntäjät / Översättare
Sirpa Hietanen, ranska/suomi

Tove Djupsjöbacka, ruotsi
Peter Achren, ruotsi

Marjukka Mäkelä, saksa
Sakari Oramo, englanti

Sani Kontula-Webb, venäjä

Teosesittely / Presentation av verket
Veijo Murtomäki

Solistit / Solister

Katarina Viipurista
Anu Komsi

Tsaari Peters
Michael Leibundgut

Prascovia
Anna Palimina

Danilowitz
Peter Tantsits

Gritzenko Rankhitto
Heikki Kilpeläinen

Georges Skawronski
Oliver Kuusik

Natalie
Johanna Lehesvuori

Ekimonna
Annastiina Tahkola

Arvid Ismailoff
Herman Wallén

Reynolds
Peter Achren

Germoloff
Robin Turunen

Meyerbeer Opera Choir

Maiju Heikkilä
Iris Hernández-Toppari

Marita Härö
Sanna Iljin

Minna-Leena Lahti
Tuiki Latvala

Emma Räihälä
Terri Iso-Oja

Kirsti Tunkkari
Satu-Maarat Huhtala

Katri Kantola
Herman Wallén

Richard Lounds
Filip Rosengren

Peter Achren
Robin Turunen

Robert McCloud

Meyerbeer-orkesteri

I viulu / I violin
Reijo Tunkkari *I

Anna Smith *II

Kati Niemelä

Andrei Sytchak

Saana Laitinen

Liisa Lankila

II viulu / II violin
Teija Pääkkönen

Annica Brännkärr

Maria Pulakka

Leenakaisa Sandberg

Saana Parviainen

Madelene Berg

altooivulu / viola
Hanna Pakkala

Ari Hanhikoski

Inkeri Halmio-Hanhikoski

Anna-Leena Kangas

sello / cello
Lauri Pulakka

Janne Virkkala

Iiris Tötterström

Joanna Hanhikoski

kontrabasso / kontrabas
Oskari Hannula

Julius Pyrhönen

huili / flöjt
Eric Lamb Rummel

Turkka Inkilä

Heta Aho

Maria Besis

* konserttimestari

oboe
Saku Mattila

Maria Seppä

klarinetti / clarinet
Noora-Kaisa Salo-Peltokoski

Emmi Salonen

fagotti / fagott
Antti Salovaara

Visa Jämsä

käyrätorvi / valthorn
Martin Owen

Hanna Patana

Iida Ranta-Nilkku

Iiro Koskinen

trumpetti / trumpet
Roeland Henkens

Seppo Pohjoisaho

pasuuna / basun
Jeroen Mentens

harppu / harpa
Maaria Pulakka

piano
Pia Värri

lyömäsoittimet
Walter Witick

Sakari Viitala

Keski-Pohjanmaan kamariorkesterin
intendentti / Mellersta Österbottens
kammarorkesters intendent
Marjukka Puutio

SibA Brass
Meyerbeer Sotilasmusiikit
SibA blåsorkester
Meyerbeer Militärmusik

trumpetit / trumpeter
Javier Cantos Sanchez

Guo Xiang

Valtteri Saarola

Maria Oliveira Costa Viera

Irene Monari

Tuomas Salo

pasuuna / trombon
Danna Nelson

baritonitarvi / baryton horn
Ayako Higurashi

tuuba / tuba
Joel Wendelin

sotilassoittokumman äänitys, inbandning
Taavi Oramo

Lapsinäyttelijät
Barnskådespelare

Leipurin apulainen / Bagaren hjälpreda
Taras Kolesnyk

Kukkaistytöt / Blomsterflickor
Emilie Achren

Lydia Backman

Hilla Mäntylä

...ja pienissä rooleissa
Richard
Aurora
Zaubermüüsli

Kapellimestarin tervehdys

Vuoden 1854 Euroopassa moni asia oli liikkeessä, aivan kuten tänäkin päivänä. Felix Mendelssohnista oli jo aika jättänyt, Robert Schumann eli viimeisiä vaikeita vuosiaan, nuoresta lupauksesta Johannes Brahmsista kohistiin jo. Oopperan saralla Richard Wagner oli Rienzin jälkeen jättänyt jäähyväiset ranskalaistyyliselle Grand Opéraalle, säveltänyt Hollantilaisen, Tannhäuserin ja Lohengrin ja oli aloittanut Ringin säveltämisen (Reininkulta valmistui samana vuonna). Maanpaossa Sveitsin Luzernissa Wagnerin antisemitismi äityi karmaiseviin mittoihin.

Jacob Beer oli paennut pogromeja Berliinistä Ranskanmaalle ja luonut itselleen uuden identiteetin Giacomo Meyerbeerinä. Hän oli huikean menestyksekäs oopperasäveltäjä, aina valmis seuraamaan trendejä niin musiikkissa kuin aiheenvallinnassakin. Oman aikansa Netflix! Loputon kekseliäisyys ravitsee Pohjantähdeäkin, niin lauluäänissä kuin orkesterinkäytössäkin. Ajoittain päädytään erittäin moderneihinkin tehoihin, esimerkiksi II näytöksen lopun sotilasmusiikkibakkanaalissa, jossa kolmen armeijan soittokunnat soivat päälekkäin aivan Charles Ivesin tapaan.

Suomalaisuutta saati karjalaisuutta on Pohjantähden musiikista turha hakea. Rikas kansanmusiikki-perinteemme odotti vielä elvyttäjäkseen 12 vuotta myöhemmin syntyvää Sibeliusa.

– *Sakari Oramo
kapellimestari*

KUVA: PÄIVI KARJALAINEN

Kapellmästarens hälsning

År 1854 var en omvälvande tid i Europa, precis som nu. Felix Mendelssohn var redan borta, Robert Schumann levde sina sista svåra år, det unga löftet Johannes Brahms hade redan nått ryktbarhet. Inom opera hade Richard Wagner tagit avsked från den franska Grand Opéra-stilen i och med Rienzi. Den flygande holländaren, Tannhäuser och Lohengrin var redan komponerade och han hade påbörjat Ringen (Rhenguldet blev färdig samma år). I sin landsflykt i Luzern i Schweiz nådde Wagners antisemitism skrämmande mått.

Jacob Beer hade flytt pogromerna i Berlin och slagit sig ner i Frankrike. Där antog han en ny identitet som Giacomo Meyerbeer. Han blev en enormt framgångsrik operakompositör, alltid beredd att följa trender, både i musiken och i valet av ämne. Sin egen tids Netflix! En oändlig uppfinningsrikedom finns också i Polstjärnan, både i sångstämmorna och i orkestersatsen. På några ställen är effekterna överraskande moderna, t.ex. i slutet av andra akten där tre militärmusikkårer skapar en backanal i Charles Ives anda.

Något finländskt, för att inte säga karelskt hittar man trots allt inte i musiken. Vårt lands rika folkmusiktradition väntade ännu på sin återupplivare Sibelius, som föddes tolv år senare.

– *Sakari Oramo
kapellmästare*

Kiitokset / Tack till

Leena ja Antti Komsni
Gun-Maj Peltoniemi
Marjukka Puutio
Veijo Murtomäki
Sampo Purontaus
Kimmo Hakola
Silmu Mäntylä
Anna-Maria Liukko
Taavi Oramo
Mika Ritalahti
Hans-Otto Ehrström
Teuvo ja Eija-Liisa Lempiälä
Johan Hästö, Nina Brunell
Liisa Sadeharju, Jukka Penttilä, Vesa Huhtala
Leila Niinikoski
Espoon Musiikkiopisto, Paula Jordan
Novia & Centria AMK,
Annika Mylläri & Sören Lillkung
Keski-Pohjanmaan Konservatorio, Kari Pappinen
Sibelius-Akatemian Puhallimusiikinosasto,
Pasi Pirinen & Anna Rombach
Sibelius-Akatemian Kapellimestariluokka,
Juhani Poutanen
Kokkolan Kaupunginteatteri,
Veli-Matti Perälampi, Suvi-Tuuli Höglund
Suomen Saksan-instituutti, Essi Kalima
Espoon Kaupunginteatteri, Päivi Koskinen
Basel Theater
Coloramaestro Oy

Tapahtumien kulku

1. NÄYTÖS

Kylä Viipurin lähistöllä, Suomenlahden rannalla

Työmiehet ovat iltapäivätauolla, he laulavat lepohetken nautinnosta.

Leipuri Danilowitz kauppaa piirakoitaan ja kakkujaan, kaikki kiinnostuvat hänen herkuistaan.

Pietari (Peters, joka esiintyy kirvesmiehenä eikä kukaan tiedä, että hän itse asiassa on tsaari) on levännyt varjossa ja raivostuu, kun hänen rakkauttaan Katariinaan solvataan.

Nyt kaikki juovat Suomen kunniaksi ja Ruotsin kuninkaalle, meidän kuninkaalle! Juomalaulu raikaa. Danilowitz, joka on venäläinen, juo tsaarin kunniaksi ja yhdessä maanmiehensä Pietarin kanssa he vaativat kostoa, muut vastaavat ja tappelu on lähellä.

Kello, joka kutsuu takaisin työhön, soi. Tappelu loppuu kuin seinään, ja kaikki palaavat hissun kissun takaisin työmaalle.

Danilowitz ja Pietari ystävystyvät – ovathan molemmat moskovalaisia! He päättävät palata yhdessä kotikaupunkiinsa.

Pietari kuulee opettajansa, Georgesin soittavan huilulla Katariinan lempiteemaa ja vastaa siihen. He juovat maljan.

Katariina tulee paikalle moittien heitä juopottelusta, hän kertoo miten on järjestänyt naimakaupan veljensä Georgesin ja kapakanpitäjän veljentyttären Prascovian välillä. Kaikki kolme toteavat, että kaunis nainen on paras diplomaatti.

Prascovia juoksee yllättäen kauhistuneena paikalle. Hän kertoo, miten kalmukit ja tataarit ryöstävät ja polttavat viereisen kylän.

Katariina lupaa hoitaa asian.

Kalmukkipseeri Gritzenko ja hänen sotilaansa saapuvat. He laulavat villin ja uhmakkaan laulun ryöstelystä, ukrainalaisia kun ovat!

Katariina ilmestyy, ennustajaksi naamioituneena; sotilaat hämmentyvät täysin. Hän saa heidät rauhoittumaan laulamalla äidistään: "Kunnioittakaa äitini Wlastan tomua, seisotte sen päällä".

Katariina ennustaa Gritzenkolle korpraalin uraa tsaarin armeijassa ja saa miehet lähtemään paikalta.

Pietari on seurannut Katariinan toimia ja ihailee hänen rohkeuttaaan. Katariina tiedustelee Pietarin taustaa. Pietari ei paljasta syntyperäänsä. He lupaavat toisilleen rakkauttaa.

Prascovia palaa tuohtuneena kirjeen kanssa. Kyseessä on Georgesin kutsuntakirje. Nyt he eivät voikaan mennä naimisiin!

Katariina lupaa ensin järjestää tunnin mittaisen vapaan Georgesille pormestarilta.

Lopulta hän lupaa jopa kaksi viikkoa ja Prascovia itkee onnesta. Katariina nimittää aikoo mennä

- Georgesin tilalle armeijaan!
 - Hääseurue saapuu. Morsiamen eno, Reynolds, muistuttaa maan tavasta: sulhasen pitää saapua myöhässä häihin, osoittaen, kuka on talon tuleva herra. Hän kehoittaa morsianta laulamaan houkutuslaulun.
 - Prascovia laulaa ja varoittaa sulhasta muista sulhaskandidaateista, joita Suomi on täynnä. Reynoldskin on sitä mieltä, että voisi täyttää sulhasen paikan jos oikea ei ilmesty.
 - Silloin Georges ei malta enää odottaa, vaan kiirehtii paikalle. Häät alkavat sotilasmarssilla.
 - Prascovia ja Georges laulavat sykkivistä sydämistään, Reynolds ja miehet laulavat juomien ihanuudesta, rumpujen pärinästä ja viulujen soinnista!
 - Yhtäkkiä kirkonkellot soivat, vihkiäiset alkavat.
 - Katariina, joka on seurannut häitä etäältä, pyytää taivaallista äitiään näkemään kuinka hän on täyttänyt lupaustaan suojella veljeään. Hän jättää hyvästit, hänelle ei onnea riitä.
- ### 2. NÄYTÖS
- #### Venäläinen sotilasleiri, eri aselajeja
- Kanttiinin tytöt, Natalie ja Ekimonna, tarjoilevat juomia tanssiville sotilaille.
 - Ismailoff laulaa ratsuväen kunniaksi muistuttaen heidän ylivertaisuudestaan, myös naisasioissa. Gritzenko puolestaan ylistää jalkaväen sitkeyttä, jopa vastentahtoisimmatkin tytöt voitetaan!
 - Kun sotilaat kuulevat tsaarin määräyksestä ottaa ruoska taas käyttöön kurinpitovälineenä, nousee kapina; kaiken he ovat kestääneet, mutta ruoska on sentään liikaa!
 - Kun rummut kielivät kenraalin tulosta, miehet järjestäytyvät kuitenkin kiltistii riviin.
 - Pietari (kapteenin univormussa) ja Danilowitz ovat tulleet leiriin. He juovat kilpaa.
 - Katariina (sotilaan asussa) on myös paikalla, vartiossa. Kuullessaan miesten äänet hänessä herää uteliaisuus, hän kurkistaa teltaan.
 - Hämmästykseen hän tunnistaa Pietarin ja tuomitsee ensin juopottelun mutta heltyy kuullessaan miesten juovan "viehättävän, jumallisen Katariinan" kunniaksi.
 - Kun Danilowitz ja Pietari näkevät Natalien ja Ekimonnan, he hurmaantuvat ja kutsuvat tytöjä mukaan hauskanpitoon. Katariina huomaa pian tämän ja järkyttyy.
 - Ismailoff saapuu kirjeen kanssa. Pietari on niin humaltunut, ettei pysty lukemaan, vaan antaa Danilowitzille.
 - Gritzenko määräää Katariinan pois vartiosta, mutta hän kieltää. Lopulta hän antaa Gritzenkolle korvapuustin, sotilaat vievät Katariinan pois.
 - Gritzenko haluaa, että Pietari määräää rangaistukseen

- Katariinalle, ja humaltuneessa tilassaan hän huutaakin: "ampukaa".
- Katariina pakenee, ennen sitä hän kuitenkin luovuttaa kirjeen osoitettuna Pietarille.
- Kun Pietari löytää kirjeestä sormuksen, hän ymmärtää että on tuominut rakkaansa kuolemaan. Kirje kertoo myös salaliitosta tsaaria vastaan.
- Kaikki sotilaat yhtyvät kapinalliseen lauluun: kuolema tsaarille!
- Germoloff kutsuu kaikkia mukaan kapinaan tsaarin syrjäyttämiseksi.
- Pietari on kaiken keskellä ja pyytää Taivaan Isältä apua.
- Pian kuuluu pyhä marssi, jota Germoloff pitää kapinan lähtölaukauksena.
- Pietari raivostuu ja pyytää sotilaita taistelemaan maansa puolesta, jota he nyt ovat menettämässä kapinan takia.
- Hän lupaa paljastaa tsaarin (itsensä) kaikille. Kun hän tekee sen, kaikki tuntevat syvää kunnioitusta ja häntä ylistäen lupaavat uskollisuutta.
- Pyhä marssi lauletaan uudelleen, tällä kertaa tsaarin kunniaksi.

3. NÄYTÖS

Tsaarin palatsissa

Pietari suree menetettyä rakkauttaan. Hän olisi valmis luopumaan jopa kruunustaan jos saisi

KUVA: ULLA NIKULA

Händelseförlopp

AKT 1

En by vid Finska vikens strand, i närheten av Viborg

Arbetarna, kvinnor och män, vilar middag, och sjunger om vilostundens njutning.

Bagaren Danilowitz anländer och bjuder ut sina piroger och kakor, alla blir intresserade av läckerheterna.

Peter (tsaren, förklädd som en av arbetarna) som vilat avsides, blir vred när han hånas för sin kärlek till Katarina.

Därefter hyllar folket sitt hemland Finland och dess översäte, den svenska kungen, i en jublande dryckessång. Fienderna i öster skall darra av skräck och helst möta döden!

Danilowitz, som är ryss, dricker i stället till tsarens ära och tillsammans med sin landsman Peter kräver de hämnd.

Detta besvaras av folket, motparterna närmar sig och slagsmålet är nära.

Plötsligt ringer klockan som kallar folket tillbaka till arbetet och som i ett trollslag lugnar alla ner sig.

Danilowitz och Peter blir vänner, moskoviter som de båda är. De besluter att tillsammans återvända till sin hemstad.

Nu hör Peter hur hans flöjtärare Georges spelar sin syster Katarinas favorittema och han svarar på det varefter de tar sig en sup.

Katarina ser detta och förebrår dem för drickandet, därefter berättar hon om hur hon ordnat äktenskapet för Georges och krögarens brorsdotter, Prascovia..

Alla tre konstaterar att en vacker kvinna är den bästa diplomaten.

KUVA: ULLA NIKULA

- Prascovia kommer plötsligt rusande, fylld av skräck.
- Hon berättar att kalmuckerna och tatarerna plundrar och bränner byn i närheten.
- Katarina lovar ta hand om saken.
- Kalmuckofficeren Gritzenko och hans män anländer, de sjunger en vild och blodtörstig rövarsång, som barn av Ukrainas stäpper!
- Plötsligt stiger Katarina fram, klädd som spådam; soldaterna blir mäkta förvånade.
- Hon lugnar ner dem genom att sjunga om sin moder Wlasta, helgonförklarad i Ukraina, som välsignat jorden de står på.
- Katarina spår Gritzenko en framtid som korpral i tsarens armé, och får sedan rövarna att lämna platsen.
- Peter har åsett Katarinas tilltag och beundrar hennes mod. Hon frågar honom om hans bakgrund. Han svarar undvikande och avslöjar inte sin identitet. Tillsammans lovar de varandra kärlek.
- Prascovia kommer nu upprörd tillbaka med ett brev där Georges kallas in i armén, hon kan alltså inte gifta sig!
- Katarina lovar först ordna en timmes ledighet för Georges av borgmästaren.
- Till sist lovar hon ordna hela två veckor och Prascovia är överlycklig! Katarina tänker nämligen ta Georges plats i armén!
- Brudföljet anländer. Brudens farbror, Reynolds, påminner om landets sed som påbjuder att brudgummen skall komma försenad till vigseln, för att visa vem som är blivande herre i huset. Han uppmanar den förnärmade bruden att sjunga en locksång.
- Hon sjunger ut och varnar brudgummen för andra giftaskandidater som Finland är fullt av. Även

- Reynolds tycker att han gott kunde ta över som brudgum om den riktiga inte förstår att infinna sig. Då kan Georges inte hålla sig längre utan kommer rusande. Bröllopet börjar med en soldatmarsch. Prascovia och Georges sjunger om sina bultande hjärtan, Reynolds och männen sjunger om dryckernas härlighet, trummornas snärt och instrumentens klang!
- Plötsligt slår kyrkklockan, vigseln skall börja. Katarina som på avstånd betraktat bröllopsceremonin ber sin himmelska moder se hur hon uppfyllt sitt löfte om att beskydda brodern, hon tar avsked. Åt henne finns ingen lycka.

AKT 2

Ett ryskt soldatläger med olika vapenslag

Kantinens servitriser Nathalie och Ekimonna serverar dansande soldater.

Ismailoff sjunger till kavalleriets ära och bedyrar dess överlägsenhet, även när kvinnohjärtan skall fångas.

Gritzenko i sin tur försvarar det envist framträgande infanteriet, som vinner även den mest motsträviga flickas hjärta, i en egen sång.

När soldaterna får höra att tsaren beslutit att piskstraff igen skall tas i bruk bryter ett uppror ut; allt har man stått ut med men piskandet är för mycket!

Men, när trummorna skällrar om generalens ankomst faller man snällt in i leden igen.

Peter, i kaptensuniform, och Danilowitz, som kommit till lägret, börjar nu dricka ikapp.

Katarina (i soldatuniform) är också i lägret, hon står vakt i närheten och blir nyfiken på skrälandet. När hon tittar in i tältet där männen sitter känner hon till sin förvåning igen Peter.

Hon fördömer först supendet men mjuknar när hon hör Peter dricka "till den förtusande Katarinas ära". Men, när Danilowitz och Peter plötsligt ser de två kantinflickorna Nathalie och Ekimonna vill de till varje pris förlusta sig med dem. Detta får Katarina, som snart upptäcker flirtandet, att bli ursinnig.

Därefter anländer Ismailoff med ett brev från generalen. Peter är så berusad att Danilowitz får läsa det i stället.

Gritzenko beordrar Katarina att lämna sin post, men hon vägrar. Det slutar med att hon ger Gritzenko en örfil, han beordrar soldaterna att gripa och föra bort henne. Gritzenko vill att kapten Peter skall beordra straff, och i sitt berusade tillstånd ropar han "skjut honom".

När Katarina förs bort rymmer hon men sticker före det ett brev i Gritzenkos hand, adresserat till Peter.

När Peter öppnar brevet förstår han att det var Katarina han precis dömde till döden! I brevet berättar hon om ett konspirationshot mot tsaren.

- Det går rykten om att tsaren själv skulle vara på väg till lägret. Kvinnorna och männen brister ut i en upprorisk sång, man önskar död åt sin tsar.
- Germoloff ber dem ansluta sig till den planerade kuppen för att störra tyrannen.
- Peter som åsett allt ber Herren om hjälp, Danilowitz likaså.
- Snart hörs den heliga marschen som tolkas av alla som ett tecken på tsarens död.
- Peter blir vred och ber folket strida för sitt land som de häller på att förlora åt fienden genom sitt uppror.
- Han lovar att inför dem avslöja tsaren(sig själv).
- När han gör detta fylls alla av vördnad och hyllar istället honom och lovar honom trohet. Nu sjungs den heliga marschen igen, denna gång till hans ära.

AKT 3

Tsarens palats

Peter våndas över sin förlorade kärlek, han är beredd att avstå sin tron bara han fick tillbaka sin lycka.

Plötsligt anländer Danilowitz med nyheter; Katarina lever!

Han blir avbruten av Gritzenko som störtar in och vill bli befordrad eftersom han fått en örfil av en viss soldat. Han berättar hur han skjutit efter soldaten, men att denne undkommit.

Peter blir ursinnig eftersom han vet att det är hans älskade Katarina som avses. Han befaller Gritzenko att hitta soldaten.

Prascovia och Georges har sökt upp korpral Gritzenko, Georges skall anmäla sig för tjänst i armén.

Gritzenko blir nöjd när han hör soldatens namn, denne skall skjutas!

Prascovia och Georges blir aldeles bestörta, Prascovia föreslår flykt men Georges vill rädda sin syster. Efter en kyss vill han dock inte dö längre utan de besluter sig för att fly.

Peter får av Danilowitz höra att Katarina har hittats, om hennes förvirrade och sorgliga tillstånd.

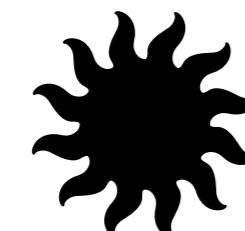
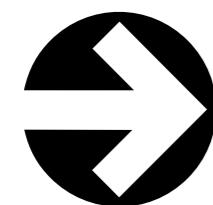
Katarina hämtas till palatset, svag och omtöcknad. Bländad av allt ljus undrar hon om hon är i himlen eller på jorden.

Peter tror sig veta hur hon skall återfå sitt riktiga jag. Han iscensätter hennes tidigare liv i Finland; de vilande arbetarna, bagaren Danilowitz, bröllopsföljet och den sjungande flöjen.

Katarina upplever att hon ser en underbar dröm som aldrig måtte ta slut. Den är så intensiv så hon simmar.

När hon vaknar upp har hon återfått sitt riktiga jag; Peter finns vid hennes sida, han kröner henne till medregent och alla sjunger till hennes, den nya kejsarinnans ära!

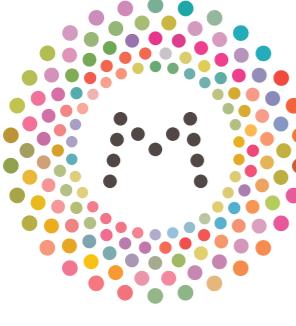
Esitystä ovat tukeneet / Föreställningen understöds av:

Taiteen edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

JANE JA AATOS
ERKON SÄÄTIÖ

MUSIIKKITALON SÄÄTIÖ

KOKKOLAN KAUPUNKI

Svenska
kulturfonden

Tukea ovat antaneet myös /
Föreställningen
understöds också av:

Keski-Pohjanmaan liitto
Keski-Pohjanmaan kamariokesteri
Yrkeshögskolan NOVIA
Espoon Musiikkiopisto
Keski-Pohjanmaan konservatorio
Centria-Ammattikorkeakoulu
Sibelius-Akademia

Voita hotelliyo Helsingin
Sokos hotelli Vaakunassa
ja liput Pohjantähden
Musiikkitalon esitykseen
11. 11. 2017!

Osallistu kilpailuun osoitteessa
www.kokkolaopera.com!

SOKOS HOTELS

Vi inbjuder till tävling
på adressen
www.kokkolaopera.com!

Vinn en gratis hotellnatt
hos Sokos hotell
Vaakuna i Helsingfors
och fri entré till Polstjärnan
i Musikhuset 11.11. 2017!

Monipuolinens

Painaa ja palvelee
paikallisesti
Kokkolassa

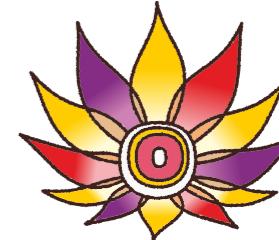
- käyntikortit
- esitteet
- lomakkeet
- tarrat
- tilisiirrot
- tuote- ja hintalaput
- kirjekuoret ja -pussit
- liput ja kupongit
- kansiot ja pakaukset
- kalenterit yms.

KIRJAPAINO VÄLIKANGAS

www.valikangas.fi

Tullikamarinkatu 3, PL 102,
67101 KOKKOLA
Vaihde 06 8234 600
asiakaspalvelu@valikangas.fi

Kokkolan Oopperan kannatusyhdistys

Tytti Blomqvist
Maija Casen
Liisa Grahn
Maija Haanpää
Pirjo Hirvi
Tarja Halkosaari
Aila Hagqvist
Maija Holmqvist
Sirpa Ihanus
Raila Jaakonsaari
Maija Kalajo
Sanna Kalajo
Santu Kalajo
Helen Karrola
Riitta-Liisa Korhonen
Tuula Mylläri

Kaarina Niemi
Riitta-Liisa Nieminen
Pertti Nieminen
Leena Nokso-Koivisto
Tuula Pellinen
Maija Peltoniemi
Olli Peltoniemi
Ossi Peltoniemi
Vuokko Peltoniemi
Maija Pesonen
Sirkku Purontaus
Sinikka Sammallahti
Katariina Sipilä
Pupsi Wikström
Päivikki Torppa
Seija Vänskä

VOHVELIKAHVILA
& TAIDELEIPOMO
VÄFFELCAFÉ & KONSTBAGERI

Tervetuloa idylliseen museokortteliin nauttimaan herkullisista
vohveleista ja salaattiaanoksista, kylmistä tai kuumista juomista
sekä tekemään taidelöytöjä!

Avoinna joka päivä 26.8. saakka
ma-pe 10.30-19, la 10-18, su 12-18

[Vohvelikahvila ja
Taideleipomo](#)

[VohvelikahvilaTaideleipomo](#)

Pitkänsillankatu 26, Kokkola • p. 040 842 8819 • vohvelikahvila.fi

KESÄRAVINTOLA
Wanha Elba

Tervetuloa viihtymään Wanha Elban aurinkoterassille meren rantaan

AVAAMME JOKA PÄIVÄ KLO 12.00

www.ravintolawanhaelba.fi

 Wanha Elba 050 3122 256
Annika Ojatalo 0400 866 181

SANNANRANNANTIE 58, 67800 KOKKOLA

KESKEINEN SIJAINTI

ja monipuoliset ravintolapalvelut

Ravintola
kaarle

Amarillo
RESTAURANT+BAR

Calle
Nightclub

mustakari

sokoshotels.fi

Vuoden leirintäalue 2015

KOKKOLA CAMPING

4-tähden Leirintäalue meren rannalla, kävelyamatkan päässä kaupungin keskustasta

- leirintämökkejä - suihkullisia mökkejä - loma-asuntoja
- caravan-paikkoja - kahvila - ravintola - grillikota
- 2 uimarantaa - minigolf - frisbee golf - beach volley -kenttiä
- lasten leikkipuisto - 2,5 km päässä kaupungin keskustasta

Lämpimästi tervetuloa
Kokkola Camping
Meritie 10
P 8314 006
www.kokkola-camping.fi

21–25.11.2017
KAMMARMUSIK I JAKOBSTAD
KAMARIMUSIICKIA PIETARSARESSA
CHAMBER MUSIC IN JAKOBSTAD

konstnärliga ledare | taiteelliset johtajat | artistic directors
CHRISTOFFER SUNDQVIST & SEBASTIAN FAGERLUND

årets tema | vuoden teema | festival theme
TILLVÄXT / KASVU / GROWTH

gästkompositörer | säveltäjävierat | guest composers
RAOUL BJÖRKENHEIM, CECILIA DAMSTRÖM, RALF NYQVIST, SAULI ZINOVJEV

artister | taiteilijat | artists
Liza Ferschtman, Daniel Rowland & Hugo Ticciati (violin/viulu)
Gareth Lubbe (altviolin/alttoviulu/viola) **Julian Arp & Tomas Nuñez-Garcés** (cello/sello), **Niek de Groot** (kontrabass/double bass) **Christoffer Sundqvist** (klarinett/klarinetti/clarinet) **Bram van Sambeek** (fagott/fagotti/bassoon) **Hervé Joulain** (valthorn/käyrätöri/french horn) **Natacha Kudritskaya** (piano) **Raoul Björkenheim** (elgitarr/sähkökitara/electric guitar) **m.fl./y.m./a.o.**

änderingar möjliga / muutokset mahdollisia / changes possible

BILJETTER | LIPUT | TICKETS
Campus Allegro Infopoint
Vard./Ark./Weekdays 10-13
+358 (0) 44 752245
infopoint@schaumanhall.fi
www.lipputoimisto.fi

FÖLJ OSS | SEURAÄ MEITÄ | FOLLOW US
f RUSK festival
@ruskfestival
Twitter icon @ruskfestival
www.ruskfestival.fi

HOTEL KOKKOLA
+358 (0)6 824 1000
www.hotelkokkola.fi

TUTUSTU SIVUIHIMME JA TARJONTAAMME
www.hotelkokkola.fi

KOULUTAMME NUORET JA AIKUISET!

www.kpedu.fi

Opiskele ammattiin,
täydennä osaamistasi!

Keski-Pohjanmaan ammattiopisto & aikuiskoulutus | www.kpedu.fi

TÄYDEN PALVELUN RAUTAKAUPPA KOKKOLASSA

K-rauta Kokkolasta saat

Asiantuntevin palvelu
Varmat toimitukset
Enakkokeräily
Sisustussuunnittelu
Rakentajan hintaedut

**OSTA JA NOUDA
24/7**

Rauta Kokkola
Yllättävän helppoa

Måttisenkatu 10, 67700 Kokkola. Puh. 044 7230 826.

voinna: ma-pe 7-19, la 9-16, su 12-16

OP

Keski-Pohjanmaa
Mellersta Österbotten

KESKI-POHJANMAAN KAMARIORKESTERI

MELLERSTA ÖSTERBOTTENS KAMMARORKESTER

La / Lö 16.9. 19.00 Snellman-sali / Snellmansalen

KONSERTTI-KONSERT-INTRO
18.15

Syyskauden avauskonsertti Höstsäsongens öppningskonsert

Sakari Oramo johtaja/dirigent
Kasmir Uusitupa viulu/violin

La / Lö 30.9. 19.00 Snellman-sali / Snellmansalen

KONSERTTI-KONSERT-INTRO
18.15

Pohjoismaista jousilyriikkaa Nordisk stråklyrik

Mats Zetterqvist johtaja/dirigent
Jonathan Rozeman sello/cello

La / Lö 14.10. 19.00 Snellman-sali / Snellmansalen

KONSERTTI-KONSERT-INTRO
18.15

Konsertti / Konsert

Tuomas Hannikainen joht./dir. • Marianna Shirinyan piano

Pe / Fre 27.10. 19.00 Snellman-sali / Snellmansalen

KONSERTTI-KONSERT-INTRO
18.15

EVERGREENS!

Kirmo Lintinen joht./dir. • Maria Ylipää laulu/sång

Pe / Fre 3.11. 19.00 Kaarlelan kirkko / Karleby sockenkyrka

KONSERTTI-KONSERT-INTRO
18.15

Kaipaus / Längtan

Aapo Häkinen joht./dir. • Tuuli Lindeberg sopraano/sopran

KONSERTTI-KONSERT-INTRO
18.15

La / Lö 18.11. 14 & 16 Konservatorion sali / Konservatoriets sal

Laulu joutsenen aarteesta -lastenkonsertti

Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri ja K-P:n konservatorion lapsikuoro Sävelsäkki • Yhteistyössä K-P:n balettiopisto & Lasten ja nuorten kuvataidekoulu

Liput / Biljetter 15/10 € • 3:nnestä henk. alk./från 3:e pers -10%

Su / Sö 19.11. 15.00 Raatihuone / Rådhuset

Konsertti / Konsert

Kokkola-kvartetti/kvartetten:
Reijo Tunkkari I viulu/I violin • Annica Bräckkärr II viulu/II violin
Hanna Pakkala alttoviulu/altviolin • Lauri Pulakka sello/cello
Liput / Biljetter 22/17/7 €

La / Lö 25.11. 19.00 Snellman-sali / Snellmansalen

Pakenevia näkyjä Flyktiga visioner

Janne Nisionen johtaja/dirigent
Joonatan Rautiola saksofoni/saxofon

Ke / Ons 6.12. 15.00 Kokkolan kirkko / Gamlakarleby stadskyrka

Itsenäisyyspäivän konsertti Självständighetsdagens konsert

Juha Kangas johtaja/dirigent • Ville Rusanen baritoni/baryton

Vapaa pääsy / Fritt inträde

Liput / Biljetter 25€/20€/10€ (huom. / obs. ei koske/gäller ej 18.11., 19.11. & 6.12.)

Ennakkomyynti / Förköp:

Luckan i Karleby 050 347 0527, ma-pe/må-fre 10-16, la/lö 11-15

Kokkolan Matkailu/Karleby Turism 040 8065 075, ma-pe/må-

fre 8-16, la/lö 10-14 Orkesterin toimisto/Orkesterns kansli (06)

824 2250, 0400 878 740 Prisma Kokkola/Karleby ma-la/må-lö

8-22, su/sö 10-22

www.kamariorkesteri.fi

LIPPUTOIMISTO
0600 95020 (0,59 €/min + pvm/mgm)
lipputoimisto.fi